

Kommentarer från Europaparlamentets talman Roberta Metsola vid Europeiska rådet
15 december 2022

Det har varit en svår vecka i Bryssel. Låt mig säga att den information vi har fått från de belgiska myndigheterna tyder på att det finns allvarliga misstankar om att personer med kopplingar till autokratiska regeringar bedriver handel med inflytande på ett sätt vi misstänker är avsett att styra våra processer.

Vi har bedrivit ett synkroniserat arbete med de belgiska myndigheterna, som jag är extremt tacksam mot. Syftet var att bryta ned våra processer. Det fick inte lov att hända. De misstänkta har gripits, förhörts och delgetts misstanke – så som det ska vara.

Men jag måste också säga det här: Samtidigt som vi alltid kan arbeta mer avskräckande, med större öppenhet – och jag kommer att leda en stark reformprocess – kommer det alltid att finnas de som tycker att en stor påse pengar alltid är värt risken. Det är oerhört viktigt att dessa människor inser att de kommer att åka fast. Att det kommer att få konsekvenser. Att våra avdelningar arbetar och att rättvisan kommer att ha sin gång.

Det är det som är rättsstatsprincipen. Det är så vi svarar på detta och återupprättar förtroendet.

Förtroende tar som bekant årtal att bygga upp och ett ögonblick att rasera. Och det är också denna fråga om förtroende som för mig tillbaka till debatten om Schengenanslutning för Rumänien och Bulgarien.

Det var en sådan besvikelse att se hur rådet förra veckan åter släckte hoppet för miljontals européer genom att än en gång skjuta upp anslutningen för dessa båda länder.

Förutom sloandet av de inre gränserna är Rumänien och Bulgarien skyldiga att till fullo tillämpa Schengenregelverket. Precis som andra Schengenmedlemsstater tar de fullt ansvar för säkerheten och stabiliteten vid Schengenområdets yttre gränser utan att dra nytta av dess fördelar.

Bulgarien och Rumänien slutförde framgångsrikt sina respektive utvärderingsprocesser för Schengen under 2011. Det är över elva år sedan.

Det är för lång tid. Det finns en historisk dynamik att fixa till detta – om vi gör det nu.

Klaus Iohannis talade en gång om de gränser som vi bygger upp i människors huvuden och som tar mycket längre tid att riva ner. Han hade rätt. Vi är en union med en stolt historia av att riva ner murar och föra människor samman. Vi kan göra det igen, om vi har modet att fatta politiska beslut som sätter vår generations prägel på Europabygget.

Vi kan göra skillnad i tider som börjar bli svårare. Människor lever med snart 300 dagars krig i Ukraina, stigande inflation, ostadiga energipriser, industrier som går på knäna och räkningar som gör ont.

För att ta itu med de socioekonomiska återverkningarna måste vi återfå tillväxt och fokusera på Europas konkurrenskraft och vår roll som global aktör.

Detta gäller för våra transatlantiska förbindelser. USA:s lag om inflationsminskning är å ena sidan ett försök att förena energiomställning med energitrygghet, å andra sidan ett tecken på

en smygande protektionism. Den är öppet diskriminerande mot EU-tillverkade elfordon och försvårar det transatlantiska samarbetet kring kritiska mineraler och batteritillverkning.

Min förhoppning är att handelstvister kan undvikas och att denna protektionistiska amerikanska lag i stället ska bli en plattform för USA:s och EU:s vidare ledarskap inom klimatåtgärder och energitrygghet och för samarbete kring gemensamma standarder. Kampen mot klimatförändringarna måste föras tillsammans och inte på bekostnad av den andres industribas.

EU måste skaffa en konkurrensfördel globalt genom att hålla fast vid sina demokratiska värderingar och följa sin klimatagenda. Vi måste fortsätta insistera på att vårt sätt kan fungera.

Jag uppmuntras av de positiva signaler som kom från handels- och teknikrådets tredje ministermöte. Vi har lyckats föra konversationen framåt. Vi behöver se att diskriminerande bestämmelser åtgärdas så långt möjligt.

Detta gäller exempelvis elfordon. Nu måste vi hålla farten uppe. Det var därför högnivågruppen för inflationsminskningslagen tillsattes. Vi har inte mycket tid på oss.

Det enda vi begär är lite rim och reson. Även EU subventionerar elfordonstillverkare, men vi diskriminerar inte. Vi förväntar oss samma sak från USA.

EU måste undvika att glida ned för det sluttande planet mot botten i protektionismloppet.

Vi måste skynda på de offentliga investeringarna i Europa som en brygga för verkliga europeiska lösningar på medellång sikt. Men vi måste ha lika villkor på den inre marknaden och globalt. Vår gröna giv måste vara en tillväxtstrategi.

Tillväxt kommer även att komma från reformeringen av vår energimarknad. Vi måste framtidssäkra den. Och vi måste göra det tillsammans. Vi måste få den att fungera, för annars kommer vi att fortsätta att bjuda över varandra.

Vi kommer att fortsätta att stödja åtgärder som gör det lättare att fylla på gaslagren inför nästa vinter. Vi kommer att fortsätta att stödja gemensamma inköp. Och vi måste diversifiera energikällorna.

Vi måste införa ett robust regelverk för framtiden. Redan nu kommer den pågående översynen av EU:s gasförordning att lägga våra regler i linje med handelsefterfrågan och överföringen av grön vätgas. Översynen av vår elmarknad väntas i början av nästa år. Och jag kan berätta för er att parlamentet står redo med synpunkter för att hjälpa till att bygga vår energiresiliens tillsammans.

Parlamentet är och förblir en partner i diskussioner. ”Repower EU”-planen som presenterades i maj är på väg att bli verklighet. Så sent som i går nåddes en uppgörelse – före jul som utlovat. Vi kan och har visat att vi kommer att handla snabbt när det behövs.

Ju längre energikrisen pågår, desto mindre motiverat blir det att använda artikel 122 som rättslig grund för åtgärder.

De flesta av kommissionens förslag är av systemgenomgripande karaktär – vilket är vad vi behöver. Men parlamentet måste involveras.

Ta diskussionerna om pristaket; de har pågått i flera månader och parlamentet hade kunnat tillföra ett mervärde. Vi måste arbeta tillsammans.

Euroområdetets BNP-tillväxt har bromsat in under det senaste kvartalet. Vi räknar med att den kommer att stanna av ytterligare. Och en produktionsminskning på kort sikt verkar sannolik. 2023 kommer att bli ett tufft år. Men våra ekonomiska grundvalar är starka och vi har klarat oss mycket bättre än väntat i år.

Vi måste kollektivt avstå från en finanspolitik som eldar på inflationen och drabbar de utsatta hårdast. Därmed inte sagt att det saknas utrymme för flexibilitet på vissa områden, men den måste vara välavvägd.

Det behövs en översyn av EU:s ram för ekonomisk styrning. En ordentlig och trovärdig ram är nödvändig för en hållbar finanspolitik. Jag är glad att kommissionen drar igång en debatt med medlemsstaterna och Europaparlamentet om detta.

Men vi måste gå fram snabbt. Detta måste ske under 2023.

Och under 2023 kommer vi att behöva stå ännu starkare på Ukrainas sida. De kommer åter att blicka mot oss för politiskt, humanitärt, militärt, energimässigt och ekonomiskt stöd.

Vi får inte låta tröttheten sätta in. De vill nöta ner våra system och vårt tålamod. Vi måste visa samma motståndskraft som vi begärt av ukrainarna.

Vi behöver slutföra vår nästa sanktionsrunda och se till att täppa till kvarvarande kryphål.

I går delade vi ut vårt Sacharovpris till Ukrainas folk – som representerades av president Zelenskyj. Hans ord övertygade oss – som om vi behövde mer bevis – om beslutsamheten i Ukrainas tapperhet. Och jag hyllade de framsteg Ukraina gör med att genomföra kommissionens sju rekommendationer för landets EU-ansökan.

Vi kan och vi kommer att fortsätta att stödja Ukrainas folk.

Till sist vill jag tacka dig, Petr, för det tjeckiska ordförandeskapet, för att du lotsat oss genom de senaste månaderna och slutfört en lång lista med svåra ärenden under en svår tid.

Jag säger varmt välkommen till det svenska ordförandeskapet och ser fram emot att arbeta tillsammans med dig, käre Ulf.

Vi har fortfarande en tung last.

För varje gång vi träffas verkar den bli tyngre. Men jag är övertygad om att vi tillsammans har vad som krävs för att övervinna våra skiljaktigheter och föra Europeiska unionen framåt.

Tack.